

Loslaten, ik kan het niet
Loslaten van het leven.
Waarom zo moeilijk, waarom zo'n pijn?
Waarom kan ik niet zonder dit alles
ineens aan de overkant zijn?
Wat is datgene wat mij hier bindt?
waar ik werd geboren als een heel klein kind.
Hier was toch ook heel veel pijn en leed?
Soms ook dingen o zo wreed.

Soms was ik vrolijk soms verdrietig
Zo op zoek naar mezelf
wie ben ik, waarom ben ik
hier?
Het is beslist niet alleen om het zo genaamde
geluk en vertier.
Ik heb hier iets te leren
daarom moet ik mezelf eerst bekeren
De diepte van mezelf in durven gaan.
Al mijn gedachten en gevoelens onderzoeken
Ik kan het wel vervloeken, dit wil ik allemaal niet.
Dat geeft pijn, angst frustratie boosheid en verdriet
Die enorme afgrond in gaan en alles wat ik tegenkom doorvoelen
Pas dan kom ik bij mijn ziel en herken dit ben ik ECHT

Het is toch nodig, anders kom ik er niet,
Maar eindelijk komt er een puntje licht
Het is nog heel klein maar wordt steeds groter
Mijn nieuwe ik, wordt hier geboren
Het maakt nu niet meer uit wie wat van me vindt
Mijn ziel is nu mijn beste vriend.
Alles kan ik aan het maakt niet uit hoe veel
Dit alles is wat ik nu met mijn zielsvriend deel

Ook het sterven op zich
Laat nu alles maar gebeuren en over me komen
Ik sluit mijn ogen en ga dromen
Nu ontspannen, adem naar mijn voeten, ik laat me gaan.
Zie ik daar aan de overkant,
al mijn overleden geliefden staan?
Ik kom, ik kom er nu aan.
Mijn laatste mijn allerlaatste snik en zucht, het is gedaan
Ik laat mijn lichaam achter.
Met alle respect, zij heeft haar taak gedaan.

Roswitha 7-09-2014

